

Prerazkošen in predrag projekt širitve Žal

Žale, tihi problem Ljubljane

V zadnjih letih se je veliko govorilo o osrednjih komunalnih problemih Ljubljane. To so centralna čistilna naprava Zalog, centralna sanitarna depozicija Barje, Toplarna, Grad in njegovo pobočje. Malo ali skoraj nič pa ni bilo slišati o problemu pokopavanja na osrednjem ljubljanskem pokopališču Žale, kjer je sedanega urejenega prostora le še za eno leto.

Seveda je ta problem Ljubljane že dolgo znan in so ga začeli reševati pravi čas. Izvršni svet mestne skupščine je že leta 1981 razpisal anonimni republiški natečaj za urbanistično arhitektonsko ureditev in širitev Žal in je investitor komunalno podjetje Ljubljana TOZD Žale pravočasno pridobil projekt za gradbeno dovoljenje in delno projekte za izvedbo. Vse bi teklo po načrtu, če se pogoji financiranja v teh letih ne bi tako bistveno spremenili. Tako pa so na Komunalni skupnosti ljubljanskih občin ugotovili, da bo širitev pokopališča proti Gramozni jami (najcenejša možnost) zahtevala vsaj dvakrat več finančnih sredstev, kot so dosedanja predvidevanja. Da bo zaradi odločitve za arhitektonski in ne krajinski tip pokopališča tega tudi mnogo težje in zahtevneje in z več zaposlenimi kasneje vzdrževati. Ugotovili so tudi, da Komunalna skupnost, kljub povečanim virom sredstev, tega programa izgradnje Žal ni sposobna realizirati.

Po načrtih naj bi pokopališ-

če širili v osmih fazah vse do leta 2034. Prva faza ima dve etapi. V prvi etapi naj bi pridobili prostor za 1782 grobov, kar bi zadostovalo za nekaj več kot dve leti. To delo naj bi dokončali do 1. novembra 1988. Po ocenah iz letošnjega avgusta znašajo investicijski stroški 6,453 milijarde dinarjev, kar pomeni 2,9 milijona za en grob. V tej številki še ni upoštevana inflacija, kreditni pogoji in cene izvajalcev. Ne smemo pa pozabiti tudi dejstva, da bo gradnja trajala 40 let, kar pomeni, da bo potrebno permanentno zagotavljanje sredstev za vse nadaljnje faze, kar zahteva trden sistemski vir financiranja.

Na seji zbora uporabnikov in zbora izvajalcev komunalne skupnosti ljubljanskih občin, ki je bila prejšnji mesec, so delegati ugotovili, da Komunalna skupnost teh investicijskih stroškov ni sposobna realizirati. Zavezali so Komunalno podjetje Ljubljana, da pripravi ustrezne rešitve širitve Žal v skladu z urbanističnimi osnovami in razpoložljivimi finančnimi sredstvi ter da izdela sporazum med Komunalno skupnostjo ljubljanskih občin, mestnim izvršnim svetom, Ljubljansko banko, Stanovanjsko komunalno banko, občino Bežigrad, skladom stavbnih zemljišč in njimi. Sklenili so tudi, da je treba s problematiko širitve Žal seznaniti mestni izvršni svet, mestno konferenco SZDL in ljubljansko javnost.

Slavko Gerlica

Še negotova usoda stadiona Ljubljane v Šiški

Ljubljana že vrsto let ni bila organizator večjih mednarodnih atletskih tekmovanj. Zato in zaradi številnih gostov iz tujine so bile balkanske igre pred dobrim letom dni za nas pravo doživetje. Dva dni so bile vse oči uprte na stadion Ljubljana v Šiški, kjer se je v atletskih disciplinah pomerilo okoli 400 atletov in atletinj iz vseh šestih balkanskih držav. Za Ljubljano je bila organizacija tako velike prireditve vsekakor velik izziv, saj je bilo treba zgraditi skoraj nov objekt, ki bi zadostoval potrebam slovenskega vrhunjskega športa in nenazadnje zagotovil boljše pogoje za vadbo in nastope tudi našim prihodnjim rodovom. Tako je bil stadion v slabih treh mesecih z velikimi napori le prenovljen vendar le delno, da je pač zadostil potrebam balkanskih iger. Tako so na glavnem stadionu uredili vse atletske naprave za umetno maso, sanitarne prostore, vzhodno tribuno, zgrajene so bile vse potrebne

instalacije in glavna tribuna z 2800 gledalci, reporterskimi kabinami, garderobami in najnujnejšimi pomožnimi prostori.

Zmanjkalo pa je kar več kot milijardo dinarjev za izgradnjo toplotne postaje, dokončanje tribune in dvorane v severnem prizidku. Še milijardo dinarjev pa so dolžni izvajalcu del Slovenija ceste Tehniki, povrniti pa morajo še nekatere najete kredite. Kdo bo zagotovil tolikšno vsoto se še ne ve. Vendar se bo kaj kmalu moralo izvedeti, kajti ta vsota iz dneva v dan postaja vse večja, vprašljivo pa je tudi samo vzdrževanje stadiona. Denimo, zaradi neurejene toplotne napeljave ne morejo vzdrževati zelo drago uvoženo maso, ki se mora stalno ogrevati sicer lahko hitro razpade. Res je, da so v upravi stadiona z velikimi napori uspeli usposobiti staro centralno napravo in tako preprečiti še večjo gospodarsko škodo. Žal pa je to le začasni izhod. Če želimo, da bo sta-

Sladko je strup 20. st.

je bilo pribito na posvetovanju društva prehrabenikov Slovenije na Otočcu, ko smo poslušali znanstvene ugotovitve, koliko bolezni povzroča prekomerno uživanje sladkorja. Če bi bili tam stomatologi, bi še povedali: »Sladkor je uničevalec zobovja«. Menimo, da smo pravilno ugotovili in odločili v svetu potrošnikov krajevne skupnosti Koseze, da zadostuje v KS ena slaščičarna in dovoljšnja prodaja različnih slaščic v trgovini.

Svet potrošnikov je pri svoji odločitvi sprejel tudi stališča osnovne šole Veljka Vlahoviča, da bi bližina slaščičarne na Ledarski cesti škodovala otrokom še zaradi priložnosti uživanja slaščic pred kosilom v šoli, zadrževanja skupin otrok v lokalu, kjer se poleg slaščic prodajajo še umetne brezalkoholne pijače.

Svet potrošnikov protestira proti stališčem urbanistične mestne inšpekcije. Priporoča mestni inšpekcijski službi konzultacijo s sanitarno inšpekcijo, ki mora upoštevati načela zdrave prehrane in posebno še odgovornost za zdrave otroke.

Upamo, da bodo starši podprli naša stališča in prosimo za njihova mnenja, katera naj posredujejo v krajevno skupnost Koseze.

Gradbeno dovoljenje se je namreč nanašalo na aranžersko dejavnost. Lastnik hiše je delavniške prostore prodal slaščičarjem. Ta pa je v njih zgradil prostore za slaščičarsko dejavnost s tridesetimi sedeži, za katero pa samoupravni organi KS Koseze niso izdali soglasja za sprejembo namembnosti.

Svet potrošnikov KS Koseze

Pusti voziček! Še za košaro ne bo!

dion Ljubljana, ki ima izjemne možnosti za razmah vrhunjskega športa in celoletne rekreacije, za res postal osrednji stadion v našem glavnem mestu, treba vendar obnoviti razgovore na mestni ravni in uskladiti solidarnostni sklad. Namreč še letos je treba poravnati dolgove ter se preko pasivnega dela gradbene sezone dogovoriti, da se dela spomladi zares konča-

jo. Izvajalec del ni več pripravljen na negotovih predpostavkah kreditirati dela na objektu, kar je seveda razumljivo. Res je, da čas tovrstnim naložbam ni naklonjen, a kljub temu je nerazumljivo tolikšno omahovanje odgovornih za naložbo, ki smo jo v Ljubljani prednostno opredelili in jo je podprl ves slovenski vrh.

Vera Vogrinčič

